

Erasmus beszámoló (Oslo, Norvégia)

2011. augusztus közepétől 3 hónapig, vagyis november közepéig azon szerencsés Erasmus-os diákok közé tartozhattam, akik az osloi (Høgskolen i Oslo og Akershus) főiskolán tanulhattak.

Élménybeszámolómat nem is tudom, hol kezdjem, hiszen rengeteg mindenről tudnék mesélni egyszerre.

Nagyon izgatott voltam az utazásom előtt, hiszen ez volt az első utam Norvégiába, így kíváncsi voltam, hogy mi fog ott fogadni. Minden információt beszerezve, főként meleg ruhákkal, esőkabáttal tele pakolva a bőröndömet indultam ebbe a gyönyörű skandináv országba. Az én szállásom a Kansleren Student House-ban volt, a másodikemeleten kaptam egy nagyon szép, tágas, bútorozott szobát, amelyhez külön kis fürdőszoba is volt. A folyosó elején volt a közös konyha, ott lehetett igazán társasági életet folytatni. Nekem nagyon hálás és rendes lakótársaim voltak, a világ minden tájáról, akikkel szoros barátságot is kötöttem. A konyhában mindenkinek külön hűtője és polca volt. A közlekedéshez az iskolától kapott bicikli kártyával városi bicikliket használtam, ezek tényleg nagyon hasznosak, és még fitten is tartanak, így iskolába is leginkább ezzel közlekedtem, ha éppen nem esett, mert akkor gyalog, esőkabátban vagy esernyővel, jó társaságban (osztálytársakkal) gyalogoltunk. Tudni kell, hogy a szállás mellett egy gyönyörű botanikus kert található, melyet kötelező látni, hiszen teljesen elvarázsolja az embert. Sokszor, a szép napos időben szerettem kisétálni és leülni egy padra és csak gyönyörködni a nyugodt, csendes természetben.

Az iskola szintén teljesen lenyűgözőtt. Az első héten megismerkedtünk a nagyon közvetlen és barátságos tanárainkkal, osztálytársainkkal, akikkel közös ebédünk is volt. Az iskola udvarán többféle program is volt, barbecue-zás, koncertek, sport- és más szabadidős tevékenységekre hívogatók, bemutatók. Továbbá egész évben a főiskola szintén rendszeresen szervezett programokat az Erasmus-os diákoknak, így például a péntekenként túrákat, filmvetítéseket stb.

A kinti kurzusom neve az „Our Shared European Culture” nevet viselte. Többféle különböző tantárgyunk volt, így például pedagógia, angol, társadalomtudományok, filozófia és vallástörténet. Az órák igen aktívan teltek, kaptunk játékos, közösségépítő feladatokat, minden tárgyból kellett készíteni beadandót. Az volt a cél, hogy megismerjük Norvégia kultúráját, tanítási rendszerét, történetét. A tanárokkal látogattunk múzeumokat és a Parlamentbe is bejutottunk. Az osztályomban 18-an voltunk, hárman magyarok, a többiek

spanyolok, litvánok, németek, hollandok, csehek, hong-kong-iak és japánok voltak. Elmondhatom, hogy tényleg nagyon remek társaság alakult itt ki, és mindenki mindenkivel szorosabb barátságot kötött. Közös programokat, vacsorákat (mindig más nemzet főzött a saját speciális ételei közül), bulikat, kirándulásokat szerveztünk magunknak. Számíthattunk egymásra és megbíztunk egymásban. Így jutottunk ki például osztálykirándulás keretében Stockholmba, ahol egy kis hajószállón aludtunk, és hatalmas élményekkel, mélyebb beszélgetésekkel gazdagodtunk, ez még szorosabban összekovácsolt bennünket.

A tantervünkben szereplő iskolalátogatások igazán különleges élményeket nyújtottak. Az osztály több kisebb csoportra volt osztva, és megadott általános iskolákba kellett mennünk óralátogatásra. Leginkább Oslón kívüli intézményeket néztünk meg, ahol mindenki kedvesen fogadott bennünket, és az órán elhangzott elméletet a norvég tanítási rendszerről, most élőben is megtapasztalhattuk. Mindenhol be kellett mutatkoznunk, be kellett mutatnunk az országunkat röviden, és ezután, ha a gyerekek akartak, kérdezhetek. Így történt az egyik órán, hogy kiderült én szeretek énekelni és kérték, hogy ajándékozzam meg őket egy dallal. Egy nagyon szép magyar népdal jutott hirtelen az eszembe a „Madárka, madárka...” kezdetű. Miután elénekeltam, el is mondtam nekik röviden, hogy mi a jellemző a mi magyar népdalainkra, és hogy miről szólt a szöveg és hogyan kötődik a mi kis országunkhoz. A gyerekeknek a visszajelzésekből ítélve nagyon tetszett az ének, és én is örültem, hogy egy kicsit „adhattam” valamit a hazámból. Így nagyon jó tapasztalatokat szerezhettem ezeken a látogatásokon.

Ami lényeges, hogy a harmadik hónap végén vizsgát kellett tennünk, ami egy kisebb szakdolgozathoz és a beadandókból, továbbá ezek megvédéséből állt.

Összegezve, én igazán szerencsésnek mondhatom magam és nagyon hálás is vagyok érte, hogy ezen az erasmus programon részt vehettem, hiszen ez egy olyan élményt nyújtott, amire biztos vagyok, hogy egész életemben emlékezni fogok és meghatározó lesz. Így mindenkinek csak ajánlom, hogy próbálja meg és higgye el, ha összejön, tuti nem bánja meg!

Füzesi Dorottya

Harmadéves óvodapedagógus hallgató
Apor Vilmos Katolikus Főiskola

